

68. ԼԱՅ ԵՎ ԽՆԴՈՒՄ

Կելնի մեկ խալիվոր աղքատ պապիկ: Իրիկվան դեմ կերթա մեյ դուռ կրփի, կասի. - Ձեր արևու սաղաղեն էլնի, էսա գիշեր ձի րեղ րվեք ձեր րան: Դուռը կպանան, պապկեն կառնեն մերս. կրանեն կնսրցուցեն վերին րախր:

Պապիկ կրեսնա որ, իրենյք խաց կուրեն, ուր զա չեն իրա: Կերակուրը կդնեն թոներ կախեն: Իրենց օսկին-առծաթ կդնեն թորվան ակ. քուտակն էլ կկապեն փայկյախ, կուկյան կասեն պապկեն. - Պապիկ, պապիկ մե խամար խեքյաթ ասա:

Էն էլ կասի.

- Խեքյաթ խեքյաթ պապս ի.
Ջաշրան քուտակ րակս ի.
Թորվան մեջին փորս ի,
Ական մեջին քյամակս ի.
Իրիկվան՝ ծաղրս ի,
Առավրման՝ լացս ի:

Պապիկ կասի, ինոնյք կծծղան:

Առավրուն կելնեն վեր, կրիսնան որ ի՞նչ. ուրենց րուն, աղորթ որ զա չի մնացե. ոչ թորվան մեջի խաց պարին, ոչ ական մեջի առծաթ-ոսկին, ոչ էլ փայխի քուտակը:

Էսա աղքատ պապիկ գիշերով էլն րան էլածներ բյություն ժողվե, առն փախե, կնացե: Տընցիյք կնսրեն ուրենց հալի վերեն կուշրմ կուլան, կմաղմրան. էլ մա ֆայդա, կնաց որ կնաց, պապիկ ուր պեռ պոնեց, կնաց դեւ գյո կերթա: